

Cesta na západ

T.O. Karabina

1. Byl mi sám čert dlužen ten listopad,
kdy vyjel směrem na západ
můj krytej vůz, do hor z údolí,
kdy prach prémie skřípál nám pod koly.

R: Na ty dny budu snad věčně vzpomínat,
na ty dny budu snad věčně vzpomínat,
tuhle cestu svou proklínám,
na ty dny budu snad věčně vzpomínat.

2. Skučel vítr, do tváří štípal mráz
a v led se změnil horskej sráz,
z nebe dál padal hustej sníh,
krytej vůz zůstal nám trčet v závějích.

R:

3. Potah sotva už stojí na nohou,
nic rány bičem nezmohou,
z ní ozvěnou kletby kaňónem,
přesto nápravou kol ani nepohnem.

R:

4. Spral ďas tuhle mou cestu na západ,
už nechci víckrát zapřahat,
bič na hřebík raděj pověsím,
něžli trávit dny zápasem s povětrím.

R: